

МОРФОЛОГІЧНІ ЗМІНИ В КІСТКАХ ПРИ ПОРУШЕННЯХ ВОДНО-СОЛЬОВОГО ОБМІНУ

Мочарська Т., студ. 1-го курсу

Науковий керівник - доц. Каваре В.І.

СумДУ, кафедра нормальної анатомії

Кісткова тканина відрізняється від інших мінералізацією основної речовини. Це зумовлює особливість реакції кісток скелету на дію як екзогенних, так і ендогенних несприятливих чинників. Одним з таких зовнішніх екстремальних чинників є зневоднення організму, яке викликає значні зміни у всіх органах та системах.

Дослідження проведено на 24 білих щурах-самцях (6 із них інтактні). Моделювали загальну, клітинну і позаклітинну дегідратацію організму. Водний дефіцит скелета сприяє сповільненню мінералізації органічного матриксу, зниженню кількості мінеральних речовин.

При клітинному зневодненні наростають зміни хімічного складу кісток скелету. Знижена вологість кісток. Змінюється вміст гідрофільних елементів - калію і натрію. Мікроелементів більше ніж у контрольних тварин.

Позаклітинна дегідратація супроводжується зниженням мінерального обміну кісткової тканини. Одночасно з макроелементами, з кісток посилено евакуюють мікроелементи.

Таким чином, характер і ступінь морфологічних перетворень залежить головним чином, від тривалості дії дегідратаційного фактора. Найбільш суттєві зміни спостерігаються в скелеті тварин, які знаходилися в умовах позаклітинної дегідратації, менш - в умовах клітинної і найменш виражені - в умовах загального зневоднення.